

Daniels bok – nummer tretti

Fryktens time

Jeff Pippenger

2023-12-25

Belsasars frykt for den mystiske håndskriften angår ikke bare hans død og slutten på det sjette riket i Bibelens profeti, men også det punkt i den profetiske historien da frykt griper jordens konger. Deres frykt frembringes av Islams «østavind». Deres frykt er som hos en kvinne i fødselsveer, og identifiserer således en gradvis tiltagende smerte, som kommer med stadig større hurtighet. Frykten begynner ved «timen» for Belsasars gjestebud, skjønt den opprinnelig inntrådte den 11. september 2001. Fra da av begynner vindene å gli gjennom hendene på de fire englene som holder dem tilbake i beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen. Klagesangen over Tyrus som Esekiel identifiserer, definerer Tyrus ved å stille det profetiske spørsmålet: «Hvilken by er som Tyrus, lik den ødelagte midt i havet?»

Tarshis-skipene sang om deg på ditt torg; og du ble fylt opp og gjort overmåte herlig midt ute i havet. Dine roere førte deg ut på store vann; østavinden knuste deg midt ute i havet. Din rikdom og dine handelsvarer, din handel, dine sjøfolk og dine losmenn, dine kalfatre og de som drev handel med dine varer, og alle dine stridsmenn som er i deg, ja, hele ditt mannskap som er midt i deg, skal falle midt i havet på din undergangs dag. Forstedene skal skjelve ved lyden av dine losmenns skrik. Og alle som håndterer åren, sjøfolkene og alle havets losmenn, skal gå ned fra sine skip, de skal stå på land; og de skal la sin røst høres over deg og rope bittert, og de skal kaste støv på sine hoder, de skal velte seg i aske. Og de skal gjøre seg helt skallet for din skyld og binde sekkestrie om seg, og de skal gråte over deg med hjertets bitterhet og med bitter klage. Og i sin klage skal de stemme i en klagesang over deg og klage over deg og si: Hvilken by er som Tyrus, lik den som er tilintetgjort midt ute i havet? Da dine varer gikk ut over havene, mettet du mange folk; du gjorde jordens konger rike ved mengden av din rikdom og din handel. Når du blir knust av havene i vannets dyp, skal dine handelsvarer og hele ditt mannskap midt i deg falle. Alle øyenes innbyggere skal bli forferdet over deg, og deres konger skal gripes av stor frykt, deres ansikter skal fordreies. Kjøpmennene blant folkene skal spotte deg med piping; du skal bli til skrekk, og for evig være borte. Esekiel 27:25–36.

Tyrus er den stad, eller det kongerike, som jordens kjøpmenn gråter bittert over, og deretter spør: «hvilken stad er lik Tyrus?» Det gjør de i den «tid» da staden blir knust i havet. I Åpenbaringen kapittel atten er Tyrus' skjøge, som er Romas skjøge, som har drevet hor med jordens konger og blir identifisert som den store stad hvis dom kommer på én time og på én dag. Hun er den stad som fremkaller det profetiske spørsmål fra de klagende konger og kjøpmenn.

Derfor skal hennes plager komme på én dag: død og sorg og hungersnød; og hun skal fullstendig brennes opp med ild; for sterk er Herren Gud, han som dømmer henne. Og jordens konger, som har drevet hor med henne og levd i vellyst med henne, skal gråte over henne og klage over henne når de ser røyken av hennes brann. De står langt borte av frykt for hennes pine og sier: Ve, ve, den store by Babylon, den sterke by! for på én time er din dom kommet.

Og jordens kjøpmenn skal gråte og sørge over henne; for ingen kjøper varene deres mer: varer av gull og sølv og edelstener og perler og fint lin og purpur og silke og skarlagen, og all slags thyintre og alle slags kar av elfenben og alle slags kar av det kosteligste tre og av kobber og jern og marmor, og kanel og velluktende varer og salver og virak og vin og olje og fint mel og hvete og fe og sauer og hester og vogner og slaver og menneskesjeler. Og fruktene som din sjel lystet etter, er veket bort fra deg, og alle de kostelige og strålende ting er veket bort fra deg, og du skal aldri mer finne dem. Kjøpmennene med disse varer, de som ble rike ved henne, skal stå langt borte av frykt for hennes pine, mens de gråter og klager, og sier: Ve, ve, den store by, som var kledd i fint lin og purpur og skarlagen og prydet med gull og edelstener og perler! For på én time er så stor rikdom blitt til intet. Og hver skipsfører og alle som ferdes med skip, og sjømenn og alle som driver handel på havet, stod langt borte, og ropte da de så røyken av hennes brann, og sa: Hvilken by er lik denne store by! Og de kastet støv på sine hoder og ropte, gråtende og klagende, og sa: Ve, ve, den store by, hvor alle som hadde skip på havet, ble rike ved hennes kostbarhet! for på én time er hun blitt ødelagt. Åpenbaringen 18:8–19.

Åpenbaringen av Jesu Kristi avforsegling omfatter budskapet om Midnattsropet. Dette budskapet er den andre profetien i Esekiel trettisju, som bringer de døde, tørre benene som har ligget i gatene i tre og en halv dag, til live som en mektig hær. Dette budskapet er det budskapet som innbefatter sannheten om at det er islam Herren benytter for å bringe utøvende dom over De forente stater på grunn av håndhevelsen av søndagen. Den dommen kommer i den «time» da det store jordskjelvet inntreffer, og dette er også den «time» da håndskriften kom til syne på Belsasars vegg. Håndskriften frembrakte den frykt som fremstilles som å gripe alle kongene og kjøpmennene når planeten jords økonomiske struktur brytes ned av islams «østenvind», som i hemmelighet har sneket seg inn i Belsasars rike gjennom den forsømte nedre «muren» i sør.

Den «by» eller det rike som kongene og kjøpmennene klager over og spør om: «hvilken by er lik denne store by», er skjøgen Tyrus' rike, hun som da synger sine sanger og driver hor med nettopp disse kongene. Alle profetene taler om verdens ende, og de stemmer overens med hverandre, så Esekiels kjøpmenn er de samme kjøpmennene som i Åpenbaringen kapittel atten. Tre ganger i Åpenbaringen kapittel atten klager de: «ve, ve», idet den store by og planeten jordens finansielle struktur blir styrtet. Det greske ordet som i avsnittet er oversatt med «ve», er nøyaktig det samme ordet som er oversatt tre ganger i Åpenbaringen kapittel åtte, vers tretten, og som der er oversatt med et annet engelsk ord.

Og jeg så, og jeg hørte en engel fly gjennom himmelhvelvingens midte og si med høy røst: Ve, ve, ve over dem som bor på jorden, på grunn av de andre basunrøstene fra de tre englene som ennå skal blåse! Åpenbaringen 8:13.

Kongene og kjøpmennene sørger over ødeleggelsen av verdensøkonomien med ordene «ve, ve», som betyr «ulykke, ulykke», og «Ve» er et symbol på islam. Den frykt som griper Belsasar og hans stormenn når skriften viser seg på veggene, er den frykt som frembringes når den økonomiske strukturen på planeten jorden ødelegges ved vedvarende angrep fra islam, som Gud benytter som sitt forsynsmessige redskap til å fullbyrde sin utøvende dom over dem som drikker Babylons vin, det vil si søndagshåndhevelse. Denne sannhet er temaet i Jesaja tjuetre-byrden om skjøgen

«Tyrus».

Utsagnet om Tyrus. Jamre, dere Tarsis-skip, for det er ødelagt, så det ikke finnes noe hus, ingen inngang; fra Kittims land er det blitt kunngjort for dem. Vær stille, dere øyens innbyggere, du som kjøpmennene fra Sidon, de som farer over havet, har fylt. Og over de store vann var Sihors sæd, elvens høst, dens inntekt; og hun var et marked for folkene. Skam deg, Sidon; for havet har talt, havets festning, og sagt: Jeg har ikke vært i barnsnød, og jeg har ikke født barn, jeg har ikke fostret opp unge menn og ikke oppdratt jomfruer. Som ved budskapet om Egypt, slik skal de bli grepet av stor smerte ved budskapet om Tyrus. Dra over til Tarsis; jamre, dere øyens innbyggere. Er dette deres jublende by, hvis opphav er fra eldgamle dager? hennes egne føtter skal bære henne langt bort for å bo som fremmed. Hvem har fattet dette råd mot Tyrus, den kronede by, hvis kjøpmenn er fyrster, hvis handelsmenn er jordens ærede? Herren, hærskaenes Gud, har fattet det, for å vanære all herlighets stolthet og føre alle jordens ærede i forakt. Flyt gjennom ditt land som en elv, du Tarsis' datter; det er ikke mer noen styrke. Han rakte ut sin hånd over havet, han rystet kongerikene; Herren har gitt befaling mot handelsbyen om å ødelegge dens festninger. Og han sa: Du skal ikke mer juble, du undertrykte jomfru, Sidons datter; stå opp, dra over til Kittim; heller ikke der skal du ha ro. Se kaldeernes land; dette folk var ikke til, før Assur grunnla det for dem som bor i ørkenen; de reiste dets tårn, de oppførte dets palasser, og han gjorde det til en ruin. Jamre, dere Tarsis-skip, for deres festning er ødelagt. Og det skal skje på den dag at Tyrus skal være glemt i sytti år, etter dagene til én konge; ved slutten av sytti år skal det gå Tyrus som med en skjøge. Ta en harpe, gå omkring i byen, du glemte skjøge; spill vakkert, syng mange sanger, så du kan bli husket. Og det skal skje etter enden på sytti år at Herren skal se til Tyrus, og hun skal vende tilbake til sin leielønn og drive hor med alle jordens riker over hele jordens overflate. Og hennes handelsvarer og hennes leielønn skal være hellighet for Herren; det skal ikke samles opp eller legges i forråd, for hennes handelsvarer skal være for dem som bor for Herrens åsyn, til å spise seg mette og til varige klær. Jesaja 23:1–18.

De sytti årene, som er som «en konges dager», er representert ved Babylons rike, for en konge er et kongerike, og det bokstavelige Babylon hersket i sytti år. De sytti årene for det bokstavelige Babylon endte i den «time» da skriften viste seg på veggene i Belsasars gjestebudssal. Samme natt ble han drept av den makten som kom gjennom «muren» ubemerket, for han holdt fest og drakk Babylons vin, mens Nebukadnesars orkester spilte musikken, og Tyrus' skjøge sang den søte melodien, og det frafalne Israel danset og bøyde seg.

Da ble alle de innblandede grepet av frykt, for Gud hadde «lagt råd opp mot Tyrus» og hadde «forordnet» «å vanære all herlighets stolthet og å bringe alle jordens fornemme i forakt». Gud «rystet derfor rikene» med det «store jordskjelv» i denne «time», for Gud hadde «gitt et bud mot» handelsriket, «for å ødelegge dets festninger». I fryktens «time» for Belsasar begynte kongene og kjøpmennene å søke for å forstå meningen med de brennende ordene på veggen. Belsasars død er i ferd med å inntreffe, men på det tidspunkt er han fremdeles i live. Han søkte derfor å forstå de gåtefulle ordene og tilbød belønninger til de vise menn, dersom de kunne tyde skriften, men det kunne ikke gjøres, for Babels vise menn benytter den metodologi for bibelstudium som var en forfalskning av sannheten. De gåtefulle ordene er som synet av en bok som er forseglet.

Da kom alle kongens vismenn inn, men de kunne verken lese skriften eller kunngjøre kongen dens tydning. Da ble kong Belsasar storlig forferdet, og ansiktsfargen hans forandret seg, og stormennene hans ble slått av forundring. Dronningen kom da inn i gjestebudshuset på grunn av kongens og stormennenes ord; og dronningen tok til orde og sa: O konge, lev evig! La ikke dine tanker uroe deg, og la ikke ditt ansikt forandre farge. Det finnes en mann i ditt rike som har de hellige guders ånd i seg; og i din fars dager ble lys og forstand og visdom, lik guders visdom, funnet hos ham; og kong Nebukadnesar, din far, kongen, ja, din far, satte ham til overhode for spåmennene, stjernetolkerne, kaldeerne og tegntyderne; fordi det ble funnet hos den samme Daniel en fremragende ånd og kunnskap og forstand, til å tyde drømmer, forklare dunkle ord og løse tvilsspørsmål, ham som kongen gav navnet Beltsasar. La nå Daniel bli kalt inn, så skal han kunngjøre tydningen. Så ble Daniel ført inn for kongen. Og kongen tok til orde og sa til Daniel: Er du den Daniel som er av de bortførte fra Judea, som kongen, min far, førte bort fra Judea? Jeg har hørt om deg at gudenes ånd er i deg, og at lys og forstand og fremragende visdom er funnet hos deg. Og nå er vismennene, stjernetolkerne, blitt ført inn for meg for at de skulle lese denne skriften og kunngjøre meg dens tydning; men de kunne ikke vise sakens tydning. Men jeg har hørt om deg at du kan gi tydninger og løse tvilsspørsmål. Om du nå kan lese skriften og kunngjøre meg dens tydning, skal du bli kledd i purpur og bære et gullkjede om din hals, og du skal være den tredje hersker i riket. Daniel 5:8–16.

Dronningen i palasset var ikke Belsasars hustru, men hans bestefars dronning, og hun visste hvem som kunne tyde skriften på veggen. Det fantes en menighet (for en kvinne er profetisk sett en menighet) i riket som visste hvem som kunne forstå Guds hemmeligheter.

«I palasset var det en kvinne som var visere enn dem alle, — dronningen til Belsasars bestefar. I denne nødsituasjonen talte hun til kongen med ord som sendte en lysstråle inn i mørket. ‘Konge, lev evig,’ sa hun, ‘la ikke dine tanker uroe deg, og la ikke ditt åsyn forandres. Det er en mann i ditt rike i hvem de hellige guders ånd er; og i din fars dager ble lys og forstand og visdom, lik gudenes visdom, funnet i ham; ham gjorde kong Nebukadnesar, din far, kongen, ja, din far, til overhode for spåmennene, stjernetolkerne, kaldeerne og sannsigerne; ... la nå Daniel bli kalt, så skal han kunngjøre tydningen.’»

«Da ble Daniel ført inn for kongen.» Idet Belsasar gjorde en anstrengelse for å ta seg sammen og vise sin myndighet, sa han: «Er du den Daniel som hører til de bortførte fra Judea, som kongen, min far, førte bort fra Judea? Jeg har endog hørt om deg, at gudenes ånd er i deg, og at lys og forstand og fremragende visdom finnes hos deg.... Nå, dersom du kan lese skriften og kunngjøre meg dens tydning, skal du bli kledd i purpur og bære en gullkjede om din hals, og du skal være den tredje hersker i riket.»

«Daniel lot seg ikke overvelde av kongens ytre prakt, og heller ikke ble han forvirret eller skremt av hans ord. ‘Behold dine gaver selv,’ svarte han, ‘og gi dine belønninger til en annen; likevel vil jeg lese skriften for kongen og kunngjøre ham tydningen. Du konge, Den Høyeste Gud gav Nebukadnesar, din far, kongedømme og storhet og herlighet og ære.... Men da hans hjerte opphøyet seg, og hans sinn ble forherdet i hovmod, ble han avsatt fra sin kongelige trone, og de tok hans herlighet fra ham.... Og du, hans sønn, Beltsasar, har ikke ydmyket ditt hjerte, enda du visste alt dette, men du har opphøyet deg mot himmelens Gud; og de har båret

karene fra Hans hus fram for deg, og du og dine stormenn, dine hustruer og dine medhustruer har drukket av dem, og du har prist gudene av sølv og gull, av kobber, jern, tre og stein, som verken ser eller hører eller forstår; men den Gud som har ditt åndedrett i sin hånd, og som alle dine veier tilhører, har du ikke æret.»

«Dette er skriften som ble skrevet: Mene, Mene, Tekel, Upharsin. Og dette er tydningen av ordene: Mene: Gud har talt ditt kongedømmes dager og gjort ende på det. Tekel: Du er veid på vekten og funnet for lett. Peres: Ditt kongedømme er delt og gitt til mederne og perserne.»

«Daniel vek ikke av fra sin plikt. Han holdt kongens synd fram for ham og viste ham de lærdommer han kunne ha lært, men ikke hadde lært. Belsasar hadde ikke tatt hensyn til de begivenheter som var så betydningsfulle for ham. Han hadde ikke lest sin bestefars historie rett. Ansvar for å kjenne sannheten var blitt lagt på ham, men den praktiske lærdommen han kunne ha lært og handlet etter, var ikke blitt tatt til hjerte; og hans handlemåte førte til det sikre resultat.»

«Dette var den siste hovmodige fest som ble holdt av kaldeerkongen; for Han som lenge bærer over med menneskets fordervelse, hadde avsagt den ugjenkallelige dom. Belsasar hadde i høy grad vanæret Ham som hadde opphøyet ham til konge, og hans nådetid ble tatt fra ham. Mens kongen og hans stormenn var på høyden av sitt gjestebudsliv, ledet perserne Eufrat ut av sitt løp og marsjerte inn i den ubeskyttede byen. Mens Belsasar og hans fyrster drakk av Jehovas hellige kar og priste sine guder av sølv og gull, stod Kyros og hans soldater under palassets murer. ‘Samme natt,’ sier beretningen, ‘ble kaldeerkongen Belsasar drept. Og mederen Dareios overtok riket.’» Bible Echo, 2. mai 1898.

Midt i krisen erkjente dronningen (en kirke) at det finnes en kilde som kan identifisere «Future for America». Daniel står igjen fram på sin plass for å oppfylle sin hensikt ved dagenes ende. Vitnesbyrdet om banneret, gitt i den brennende ildovnen av Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego, blir nå gitt av Daniel, idet han føyer til sannhetens linje at i «stunden» for søndagslovkrisen skal de som representerer banneret, bli ført fram for statlige myndigheter for å vitne om sannheten.

«‘De skal overgi dere til råd, ... ja, også for landshøvdinge og konger skal dere føres fram for Min skyld, til et vitnesbyrd for dem og for hedningene.’ Matteus 10:17, 18, R. V. Forfølgelse vil spre lyset. Kristi tjenere vil bli ført fram for verdens stormenn, som ellers kanskje aldri ville høre evangeliet. Sannheten er blitt fremstilt uriktig for disse menn. De har lyttet til falske anklager angående troen til Kristi disipler. Ofte er deres eneste middel til å lære dens virkelige karakter å kjenne vitnesbyrdet fra dem som blir stilt for retten på grunn av sin tro. Under forhør blir disse pålagt å svare, og deres dommere å lytte til det vitnesbyrd som avlegges. Guds nåde vil bli gitt Hans tjenere til å møte nøden. ‘Det skal bli gitt dere,’ sier Jesus, ‘i samme stund hva dere skal tale. For det er ikke dere som taler, men deres Fars Ånd som taler i dere.’ Når Guds Ånd opplyser Hans tjeners sinn, vil sannheten bli framstilt i sin guddommelige kraft og dyrebarhet. De som forkaster sannheten, vil stå fram for å anklage og undertrykke disiplene. Men under tap og lidelse, ja, inntil døden, skal Herrens barn åpenbare sin guddommelige Forbildes saktmodighet. Slik vil kontrasten mellom Satans redskaper og Kristi representanter bli sett. Frelseren vil bli opphøyet for herskerne og folket.» Alfa og Omega, bind 4, s. 354.

Som med de tre trofaste mennene var heller ikke Daniel interessert i noen gaver, og han hadde heller ikke behov for å øve inn det han skulle si. Han fremla ganske enkelt tydingen av de «sju tider», fremstilt på veggen.

Vi vil fortsette fortellingen om Belsasar i den neste artikkelen.

«De som er utro i Guds verk, mangler prinsippfasthet; deres motiver er ikke av en slik karakter at de vil lede dem til å velge det rette under alle omstendigheter. Guds tjenere skal til enhver tid føle at de er under sin arbeidsgivers øye. Han som overvåket Belsasars vanhellige gjestebud, er til stede i alle våre institusjoner, i kjøpmannens kontor, i det private verksted; og den blodløse hånd nedtegner like sikkert din forsømmelse som den nedtegnet den fryktelige dommen over den gudsbespottelige kongen. Belsasars fordømmelse ble skrevet med ildskrift: 'Du er veid på vekten og funnet for lett'; og dersom du unnlater å oppfylle dine gudgitte forpliktelser, vil din fordømmelse være den samme.» Messages to Young People, 229.